

Aspecten en aspectpatronen

Majeure en mineure aspecten

Een nieuwe kijk op de geometrie in de horoscoop

Marjolijn Cremers

Marjolijn Cremers

ASPECTEN
en
ASPECTPATRONEN

Majeure en mineure aspecten

Hajefa
uitgeverij

Copyright © 2012, Uitgeverij Hajefa, Zoetermeer,
www.hajefa.nl

Tweede druk: november 2023

Eerder verschenen onder de titel: *Mineure aspecten, een nieuwe kijk op de geometrie in de horoscoop*

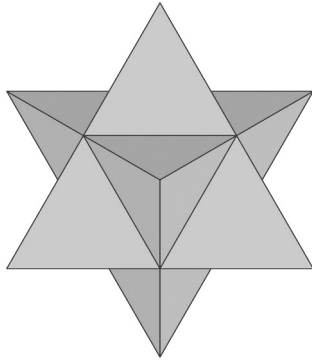
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronical, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission from the publisher.

Omslagontwerp: Ingrid Jetten-von Oven

ISBN: 9789463315166

NUR: 721

De hemellichamen zijn tekenen die de voorzienigheid
heeft neergezet om onszelf beter te leren kennen
en de geheimen van de lotsbestemming
te ontcijferen.¹

Inhoud

Voorwoord.....	9
Inleiding	11
Historie en berekening van decanaten en dwads	14
Het geheim van de getallen.....	18
De schepping van getallen	19
De elementen- en geometrische scheppingsleer	22
Deel 1 De aspecten	27
De twaalf aspecten	28
De vier horoscoophelften.....	29
De majeure aspecten	32
De conjunctie	33
De oppositie	34
De driehoek.....	36
Het vierkant.....	38
Het sextiel	41
Het dodecaciël (halfsextiel)	43
De inconjunctie	47
De mineure aspecten	49
Het quintiel.....	53
Het biquintiel	59
Aarde-hemelaspecten	66
Het septiel	67
Het octiel (halfvierkant).....	72
Het treoctiel (anderhalfvierkant).....	82
Het noviel.....	87
Lichtaspecten	95
Het deciel	96
Het tredeciel.....	100
Het hendecaciël.....	102
Het icociël (vigintiel).....	109

Deel 2 De aspectpatronen	123
Geometrische aspectpatronen	124
Ongeaspecteerdheid	125
Het stellium.....	127
Het groot vierkant of molen.....	132
Het groot hoofdvierkant.....	133
Het groot vast vierkant.....	136
Het groot beweeglijk vierkant.....	140
Het T-vierkant of de halve molen.....	144
Het hoofd T-vierkant	145
Het groot vast T-vierkant	148
Het beweeglijk T-vierkant.....	152
Het samengesteld T-vierkant.....	156
De grote driehoek of talentendriehoek.....	161
De grote vuurdriehoek	161
De grote luchtdriehoek.....	163
De grote waterdriehoek.....	166
De grote aardedriehoek	167
De vlieger.....	168
De samengestelde vlieger	183
De synthetische brug.....	185
Een samengestelde vlieger.....	193
De mystieke rechthoek.....	195
De mentale driehoek	200
De jod	208
De samengestelde jod	214
De gulden driehoek	220
De quintiendriehoek.....	229
De mineure brug	242
De halve mineure brug.....	259
Nawoord.....	268
Bibliografie	277
Geboortegegevens.....	278
Noten.....	279

Voorwoord

Vanaf het allereerste begin dat ik met astrologie in aanraking kwam was mijn nieuwsgierigheid naar aspecten gewekt. Ik vroeg me af hoe het kan dat de geometrische lijnen in de horoscoop niet aan de hemel te zien zijn. Maar hoe komen ze dan in de horoscoop terecht? En naast de majeure aspecten blijken er ook nog mineure aspecten te zijn waarover nauwelijks tot niets bekend is. Door mijn nieuwsgierigheid naar vooral de mineure aspecten bezocht ik in Antwerpen een lezing waar een astrologe enkele behandelde die zij ‘engelenaspecten ‘ noemde. Hoewel de benaming mij gevoelsmatig aansprak en ik het gevoel kreeg dat deze aspecten tot een andere, hogere orde behoorden, vroeg ik me tegelijkertijd af hoe zij aan deze benaming gekomen was.

Deze gedachte bleef sluimeren totdat ik het boek *Aspecten* van Bill Tierney tegenkwam waarin hij een aantal mineure aspecten behandelt. Wat me vooral aansprak was dat hij de overtuiging uitdraagt *dat een diepgaand begrip van de aspecten onontbeerlijk is voor het leggen van een hechte basis voor de astrologische duiding*¹, een mening die ik door het schrijven van dit boek geheel onderstreep. Evenals zijn fascinatie voor de mense-lijke mogelijkheden, met andere woorden: van wat in *potentie* mogelijk is². Tierney’s aspectenleer is gebaseerd op getallen, het indelen van de dierenriemtekens in decanaten en dwads en in een in- en uitgaande aspectboog. Naarmate ik meer inzicht in zijn theorie kreeg besloot ik deze verder uit te werken. Omdat Tierney slechts zijdelings op de betekenis van getallen ingaat, heb ik voor dit onderzoek gebruikgemaakt van de getallenleer van Pythagoras.

Dit boek kon ook tot stand komen doordat ik gebruik heb gemaakt van (auto)biografieën waardoor ik horoscoopgegevens kon verifiëren en zichtbaar werd wat deze mensen met hun aspectmogelijkheden hebben gedaan. Prachtige geometrische patronen zag ik tevoorschijn komen toen ik aspecten in de synastrie onderzocht zoals tussen de horoscopen van Margaret Thatcher en Ronald Reagan die samen een aantal jaren de wereld

regeerden, tussen die van Simone de Beauvoir en haar zielsmaatje Jean Paul Sartre, tussen die van Hendrik de Achtste en Catharina van Aragon en tussen die van vader en zoon Mozart. Ook was het fascinerend te zien hoe door het duiden van mineure aspecten de spirituele levens van Dag Hammarskjöld, Lev Tolstoj, Eleonore Duse, Rudolf Steiner en Carl Gustav Jung zichtbaar werden.

Het verrassende van dit onderzoek was dat er onbekende wegen ingeslagen werden. Een daarvan was dat één mineur aspect verbonden is met het vrouwelijke element water waardoor ik ook over de elementen en het element water in het bijzonder geschreven heb wat aansluit bij mijn interesse voor het vrouwelijke deel in de mens. Dat is de reden dat ik voor dit onderzoek horoscopen uitgekozen heb van vrouwen die op heel unieke wijze een aandeel in de bevrijding van de vrouw hebben gehad.

Wat de horoscopen van mannen betreft, passen hun creatieve, filosofische of muzikale levensverhalen eveneens binnen de strekking van dit boek. Fascinerend is Robert Bly's analyse van het sprookje De wildeman, uit zijn gelijknamige boek, dat in een mineur aspectfiguur terug te vinden is.

Maar het meest boeiende was het onderzoek naar de betekenis van de mineure aspecten en te ontdekken dat ze heel andere energieën weergeven dan de majeure aspecten. Mineure aspecten zijn een verdieping en verfijning van de astrologische duiding. Ze verwijzen naar een innerlijke scholingsweg die Jung *het proces van de zelfverwezenlijking of individuatie*³ noemde en dat leidt naar zelfkennis, eigenwaarde en eigenliefde waardoor de mens in staat zal zijn om vollediger én gelukkiger te leven. Mineure aspecten onthullen verborgen of latente creatieve energieën en kwaliteiten die de mens zal ontwikkelen indien hij of zij geestelijk groeit. Deze creatieve potenties hebben te maken met mentale kunstzinnigheid die in de ontwaakte, bewustwordende en aan zichzelf werkende mens als uitzonderlijke vermogens of bepaalde begaafdheden vorm kunnen krijgen. In dit proces vindt een mentale transformatie plaats waardoor mineure aspecten, aspecten zijn van het 'gezuiverde' verstand waardoor warme liefdevolle en positieve gedachten ontstaan en zowel het persoonlijke als alle leven op aarde in een breder perspectief wordt gezien.

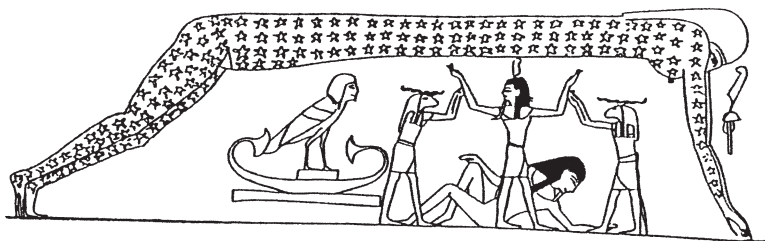
Mineure aspecten kunnen dan ook gezien worden als een leidraad voor het individuatieproces zoals de draad van Ariadne waarlangs de uitgang van het labyrint gevonden wordt of als herkenningspunten, 'merkstenen' zoals Dag Hammarskjöld het zo prachtig noemde óf... toch engelenaspecten?

Inleiding

Om de ware kennis van de alchemie en de astrologie te begrijpen, is het noodzakelijk dat men zich duidelijk rekenschap geeft van de innerlijke verwantschap en de identiteit van de microkosmos en de macrokosmos en hun wederzijdse interactie.

Alle krachten van het universum zijn potentieel aanwezig in de mens en in zijn lichaam, en alle menselijke organen zijn niet anders dan producten en vertegenwoordigers van de krachten van de natuur.

Paracelsus

Afbeelding 2

Egyptisch hiëroglief van het universum waarin de micro- en de macrokosmos uitgebeeld worden

Gedurende zestien jaar heeft Albert Slosman alle inscripties die in Egypte aan sterren gewijd zijn geraadpleegd. In zijn boek *De Astrologie van het Oude Egypte* beperkt hij zich tot een getrouw en simpel verslag van de hiëroglifische teksten die op exacte sterrenkundige fenomenen slaan waaruit de astronomie voortvloeit. *De steeds wisselende configuraties van zo-*

wel de planeten als de vaste sterren vormen tezamen de heilige wiskundige combinaties. Voor het beoefenen van deze wetenschap moest men niet alleen de rang van hogepriester, meetkundige, astroloog en astronoom bekleden, maar ook door plechtige rituele handelingen ingewijd zijn in de hoogste graad van kennis en wijsheid. Er waren er trouwens maar heel enkelen die de zozeer benijde en gerespecteerde titel Meester der maten en getallen veroverden¹.

Zo iemand was de Griekse filosoof, mathematicus, astronoom en mysticus Pythagoras van Samos (zesde eeuw v.Chr.) die een ingewijde in de Eleusinische mysteriën was voor hij naar Egypte vertrok waar hij met tegezin en veel bezwaren werd ontvangen. De priesters deden alles om de jonge Samiër te ontmoedigen. Toen zij in hem een buitengewone zielskracht hadden ontdekt openden zij voor hem de schatkamers van hun ervaring. Pythagoras' inwijding in Egyptische mysteriescholen duurde tweeëntwintig jaar. De beproevingen, verzoeking, verschrikkingen en geestverrukkingen van de ingewijde van Isis, alsook de schijnbare en kataleptische dood van de adept en zijn opstanding in het licht van Osiris. Pythagoras maakte al deze toestanden door, die hem in staat stelden, niet als een ijdele theoreticus maar als een doorleefde ziel, de leer van het Licht-Woord of van het Universele Woord en de evolutie van de mens door de zeven planeetkringen heen in zich op te nemen². Nauwkeurig zette hij het Heilige Woord uit de tempels van Egypte uiteen onder de naam Kennis der Getallen. Deze kennis, die hij ook wel heilige wiskunde noemde, was de kennis van de levende krachten, van de goddelijke vermogens, die in de werelden en in de mens, in de macrokosmos en in de microkosmos werkzaam zijn³. Pythagoras beschouwde het universum als een harmonieus geheel. Hij geloofde dat alles in het heelal een geluid of trilling voortbracht en dat de wereld was gebouwd op de harmonie en macht van het getal. Als geluiden of trillingen in termen van getallen konden worden uitgedrukt, moest dit niet alleen de sleutel vormen tot de geheimen, maar ook tot de verborgen geometrie van het heelal⁴.

Toen in 525 v.Chr. de Pers Cambyses II Egypte binnenviel en alle tempels verwoestte, liet hij Pythagoras met een deel van de Egyptische priesterschap naar Babylon vervoeren. Bij aankomst in de tempel van de hogepriesters trof Pythagoras drie godsdiensten aan die elkaar door hun innerlijke grondslag konden verdragen. De godsdienst van de Chaldeeuwse priesters, die van de overgebleven aanhangers van de oude Perzische godsdienst, de erfgenamen van Zoroaster en die van de Joodse ballingen. Door studie van deze leerstellingen kon Pythagoras zijn reeds zo brede blik

*nog meer verruimen*⁵.

Na afwezigheid van vierendertig jaar keerde Pythagoras naar Samos terug en vond een onderdrukt vaderland. Opnieuw schepte hij zich in⁶ en voer naar Italië waar hij in het zuiden, in Crotona, een religieus/filosofische school stichtte waarin hij een selecte groep leerlingen in zijn geheime leer onderwees⁴. *Hij leerde dat het doel van het menselijk leven hierin bestaat, dat de mens de harmonie die in de kosmos heerst, ook in zijn binnenste leert verwezenlijken*⁷. *Zijn leerlingen werden daarom de ‘innerlijken’ genoemd, maar ook wiskunstenaars omdat het hoger onderwijs aanving met de leer der getallen waarbij zij onder leiding van de meester moesten beginnen de grondbeginselen ervan in hun eigen geest te schouwen*⁸. *Ook leerden zij dat de harmonieën van de muziek en de sferen, de bewegingen van zon, maan en de sterren door getallen werden bepaald*⁴.

Gefascineerd door deze man en zijn leer ben ik op zoek gegaan naar de symboliek van de getallen om de betekenis van de aspecten te kunnen onderzoeken.

Mijn uitgangspunt voor dit onderzoek is het begin van het teken Ram omdat Ram het eerste teken van de dierenriem is. Ook omdat het astrologische lentepunt ongeveer tweeduizend jaar geleden in het sterrenbeeld Ram viel en het teken is waarop de westerse astrologie nog steeds gebaseerd is. Dit teken heb ik op de plek van de Ascendant geplaatst omdat de Ascendant ontstaat op het moment van geboorte waardoor het op de Ascendant geplaatste teken Ram het uitgangspunt is geworden voor de ‘geboorte’ van de aspecten.

In de horoscoopcirkel is alles, planeten, dierenriemtekens, huizen en aspecten met elkaar verbonden. Om het verschil tussen hen te laten zien zal ik een beeldspraak gebruiken. Planeten vormen de basisenergie en zijn de dansers die elk hun eigen ritme hebben: de dierenriemtekens waarin zij zich bevinden symboliseren de kleding die de dansers een bepaalde kleuring verschaft, en de huizen zijn het podium met zijn wisselende decors waarop de dans kan plaatsvinden. Wanneer de dansers in hun mooie outfit op het podium staan gebeurt er in eerste instantie helemaal niets tenzij ze zich tot de andere dansers richten en pas wanneer ze daarmee een geometrische verbinding maken kan de dans ontstaan. Vertaald naar de astrologie geven aspecten de verbinding, de ‘dans’ weer tussen twee of meer, door planeten gesymboliseerde, psychische inhouden. Ze nuanceren de duiding van een horoscoop in die zin dat zij het samenspel tussen die psychische inhouden weergeven die, al naar gelang de betekenis van het aspect, met

elkaar samenwerken, elkaar tegenwerken of elkaar neutraliseren. In zijn boek *Aspecten* zegt Bill Tierney daarover: *Aspecten weven krachtige, doelmatige energiepatronen, die de verschillende onderdelen van de horoscoop met elkaar verbinden. Ze stellen een zeer complex, ondubbelzinnig netwerk van krachten samen, die bedoeld zijn om de individualisering van de zich ontwikkelende psyche te bevorderen*⁹.

Voor dit onderzoek ben ik ervan uitgegaan dat de betekenis van de aspecten in de horoscoopcirkel te vinden moet zijn en heb ik de horoscoopcirkel door de getallen EEN tot en met TWAALF gedeeld. Waarom twaalf? Omdat het getal TWAALF aan de astrologie ten grondslag ligt in de twaalf dierenriemtekens, de twaalf astrologische huizen, de twaalf huisherren en de twaalf aspecten.

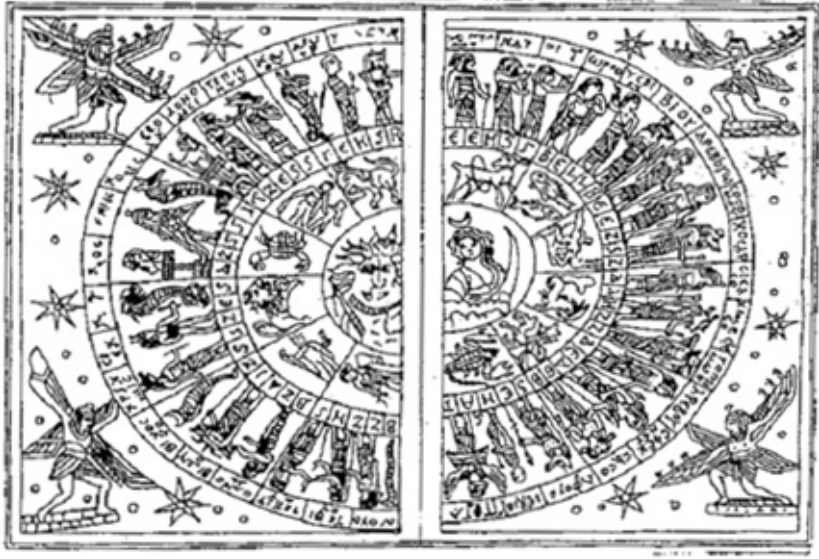
Vervolgens ben ik gaan kijken of de betekenis van de getallen overeenkwam met de betekenis van de aspecten. Allereerst werden de majeure aspecten getest waardoor een solide handvat werd verkregen voor de mineure aspecten. Zover ik heb kunnen nagaan klopt de symboliek van de getallen met de betekenis van de majeure aspecten zoals die tot nu toe bekend zijn. Dit gaf mij voldoende vertrouwen in de symboliek van de getallen om naar de betekenis van de mineure aspecten op zoek te gaan.

Historie en berekening van decanaten en dwads

*Alles is al eens eerder bedacht,
het is alleen de kunst er weer aan te denken.*

Albert Einstein

Omdat, in tegenstelling tot de majeure aspecten, de mineure afwijkende graden hebben, heb ik de dierenriemtekens in decanaten en dwads verdeeld om informatie over deze graden te verkrijgen. Decanaten ontstaan door de dierenriemtekens door het getal DRIE, en dwads door het getal TWAALF te delen. Getalsmatige verdelingen van de dierenriem, anders dan in twaalf tekens, zijn al van oudsher bekend. Typisch Egyptisch is de verdeling van de hemelboog in zesendertig sectoren van elk tien graden waarvoor theorieën die aan Pythagoras werden toegeschreven model zouden hebben gestaan¹⁰. Ook werd het menselijk lichaam door de geneeskunst van het oude Egypte eveneens in zesendertig sectoren verdeeld die elk onder de bescherming van een bepaalde god of godin stonden¹¹.

Afbeelding 3
Egyptisch decanatenstelsel

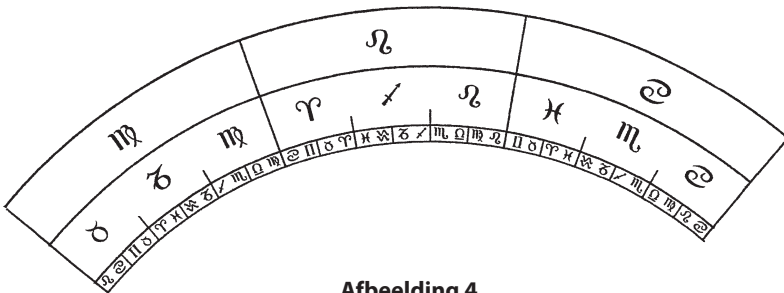
De zesendertig sectoren van de hemelboog ontstaan door de dierenriemtekens te verdelen in drie delen van elk tien graden waardoor in elk dierenriemteken drie decanaten ontstaan. Het eerste decanaat begint met het betreffende dierenriemteken, het tweede decanaat valt onder het teken van hetzelfde element daaropvolgend in de dierenriem en het derde wordt beheerst door het daaropvolgende teken van hetzelfde element. Van Ram tot en met Kreeft lopen de decanaten gelijk met de volgorde van de dierenriemtekens. Bijvoorbeeld bij het teken Kreeft horen de eerste tien graden tot het Kreeftdecanaat, het tweede tiental in het daaropvolgende waterteken Schorpioen en het laatste tiental in het derde waterteken Vissen. Daarna verspringen ze. In het teken Leeuw vallen de eerst tien graden in de Leeuw, het tweede tiental in de Boogschutter en vervolgens in de Ram, en bij het teken Maagd zijn de drie decanaten Maagd, Steenbok en Stier.

De dierenriemtekens kunnen nóg verder verdeeld worden, namelijk door elk teken als een kleine zodiak te zien en de dertig graden van elk teken in twaalf stukken van $2^{\circ}30'$ te verdelen waardoor de dodecatemoria ontstaan. Ook de dodecatemoria zijn al van oudsher bekend. De oudste horoscopen, die melding maken van de dodecatemoria, stammen uit de Babylonische periode van 410 v.Chr. tot 179 v.Chr. Uit de tekst van een klei-teentablet

uit de collectie van het Louvre blijkt dat de betekenis die aan de dodecatemoria wordt toegekend niet of nauwelijks met de gewone betekenis van de dierenriemtekens in overeenstemming is. Ook uit latere bronnen blijkt dat de dodecatemoria als een verbijzondering werd gezien van de gewone stand in een teken.

De meeste informatie over de dodecatemoria is in de Grieks-Romeinse astrologie terug te vinden. In een aantal bewaard gebleven horoscoopduidingen uit de Griekse periode blijkt dat de dodecatemoria niet alleen als theoretisch beschouwd werden, maar ook in de praktijk werden toegepast. Een van de bekendste astrologen uit die tijd is Marcus Manilius die omstreeks 10 na Chr. zijn dichtwerk *Astronomica* schreef. Hij kende aan de dodecatemoria veel belang toe omdat ieder sterrenbeeld verschillend is en zijn krachten wijzigt in overeenstemming met de dodecatemoria. In de tweede helft van de vierde eeuw na Chr. was Paulos van Alexandrië de stuwende kracht achter de astrologie in Alexandrië. In 378 na Chr. schreef hij zijn *Inleiding in de astrologie* waarin hij de dodecatemoria behandelt¹⁰.

Tegenwoordig worden dodecatemoria dwads genoemd. Het eerste dwad komt overeen met het desbetreffende dierenriemteken en decanaat. In het teken Ram lopen de dwads gelijk met de volgorde van de dierenriem. Omdat dwads iedere keer beginnen met het betreffende dierenriemteken, verspringen ze daarna. Wanneer het voorbeeld van de decanaten gevold wordt valt in het teken Kreeft het eerste dwad in Kreeft, het tweede in Leeuw, het derde in Maagd, dan Weegschaal, Schorpioen, Boogschutter, Waterman, Vissen, Ram, Stier en eindigt met het Tweelingendwad. Bij de Leeuw is het eerste dwad Leeuw, dan Maagd, Weegschaal, enzovoort en eindigt met het Kreeftdwad. Dit geldt voor alle dierenriemtekens. Opmerkelijk aan deze verdeling van de dierenriemtekens is dat het begin van elk dierenriemteken parallel loopt met het betreffende decanaat en dwad en dat in elk decanaat vier dwads passen die alle vier een element vertegenwoordigen.

Afbeelding 4
Het decanatenstelsel

	1e dwad	2e dwad	3e dwad	4e dwad
1e decanaat	0° < 2°30'	2°30' < 5°00'	5° < 7°30'	7°30' < 10°00'
2e decanaat	10° < 12°30'	12°30' < 15°00'	15° < 17°30'	17°30' < 20°00'
3e decanaat	20° < 22°30'	22°30' < 25°00'	25° < 27°30'	27°30' < 30°00'

De dwads verdeeld over de decanaten

Door de dierenriemtekens in decanaten en dwads te verdelen werd het verschil tussen de majeure en mineure aspecten zichtbaar. Zoals hiervoor is uitgelegd is het teken Ram het uitgangspunt voor dit onderzoek naar de betekenis van de aspecten. De majeure aspecten beginnen bij 0° Ram dat ook de graad van het Ramdecaanaat en het Ramdwad is en eindigen op 0° van teken, decanaat en dwad die bij zijn geometrische lengte horen. Dit in tegenstelling tot de mineure aspecten die ook beginnen bij 0° Ram, het Ramdecaanaat en het Ramdwad, maar eindigen, al naar gelang de lengte van het aspect, in verschillende graden van tekens en de daarbij behorende decanaten en dwads. De betekenis van de aspecten wordt ontleend aan dit basisuitgangspunt vanaf 0° Ram naar het betreffende teken, decanaat en dwad. Omdat de betekenis van decanaten en dwads ontstaat door de dierenriemtekens respectievelijk door de getallen DRIE en TWALF te delen, zal hun betekenis op pagina 51 uitgelegd worden.

Door de horoscoopcirkel en dierenriemtekens door getallen te delen heb ik ontdekt dat de wezenlijke aard van de aspecten in de horoscoop opgeslagen ligt. Wat een potentie en wat een schoonheid!

Het geheim van de getallen

*Ik heb schrift uit de hemel gezien, dat
alleen uit getallen bestond, die
regelmatig en in reeksen
gerangschikt waren, evenals bij schrift,
dat uit letters en woorden bestaat;
en ik werd onderricht...*

Emanuel Swedenborg¹

Pythagoras leerde dat getallen veel meer zijn dan een middel om kwantiteiten te meten. Elk getal heeft zijn eigen specifieke trillingsfrequentie, vibratie en ritme. *Aan de belangrijkste getallen van EEN tot en met NEGEN werden specifieke kenmerken toegeschreven die met elkaar alle levenservaringen omvatten. Universeel gezien vertegenwoordigen de getallen algemene principes, op een meer persoonlijk vlak staan ze voor bepaalde karaktertrekken en vaardigheden².*

Door hun betekenis zijn getallen, die voorkomen in sprookjes, Bijbelse en mythologische verhalen, niet zomaar toevallig gekozen. Door dat sprookjes, Bijbelse en mythologische verhalen een symbolische taal zijn, behoren getallen ook tot die taal. Een vergeten taal, volgens de Duits-Amerikaanse psycholoog Erich Fromm (1900-1980): *Natuurlijk hebben de verschillende volken uiteenlopende mythen geschapen, zoals verschillende mensen immers ook uiteenlopende dromen hebben. Maar ondanks deze verschillen hebben alle mythen en dromen één ding gemeen: ze zijn allemaal in dezelfde taal – de symbooltaal – geschreven. Het is een taal die een andere logica heeft dan de dagelijkse taal die we overdag spreken, een logica waarin niet tijd en ruimte de dominerende categorieën zijn, maar intensiteit en associatie. Het is de enige universele taal die de mensheid ooit heeft ontwikkeld en die voor alle culturen in de loop van de geschiedenis dezelfde is. Het is zo gezegd een taal met een eigen grammatica en woordvoering. Het is een taal die men moet verstaan indien men de betekenis van mythen, sprookjes en dromen wil begrijpen³.*

In de jungiaanse psychologie worden getallen als archetypen beschouwd, die inhouden van het collectieve onbewuste zijn. Carl Gustav Jung (1875-1961), die psychiater en grondlegger van de analytische psychologie was, schrijft in zijn boek *De mens en zijn symbolen: Zelfs de getallen die men bij het tellen gebruikt, zijn meer dan men aanneemt, dat zij zijn. Zij zijn tegelijkertijd mythologische elementen; maar men beseft dit zeker niet, wanneer*

*men getallen voor een praktisch doel gebruikt*⁴. Omdat Jung in dromen van zijn patiënten beelden tegenkwam die sterk leken op Bijbelse, alchemistische of mythologische voorstellingen en thema's die getallen bevatten, heeft hij aan de hand van cultuurhistorie de natuurlijke getallen verklaard. *Getallen zijn geen begrippen die bewust door mensen uitgevonden zijn om hiermee te rekenen. Zij zijn even onbetwistbaar delen van onze geestelijke uitrusting, abstracte begrippen die wij kunnen bestuderen zonder naar de uiterlijke objecten te kijken. Getallen zijn spontane en autonome producten van het onbewuste, zoals alle archetypische symbolen. Ze treden op als een tastbare verbinding tussen de sfeer van de materie en die van de geest*⁵.

De econoom, filosoof en bijbelexegeet Friedrich Weinreb (1910-1988) onderzocht de getalsymboliek van de Bijbel. Hoewel hij erkende dat zijn inzichten van de getallen heel dicht bij de archetypeler van Jung stond, ging hij in de getalssymboliek één stap verder. Terwijl Jung vooral aandacht had voor de getallen EEN tot en met VIJF, die volgens hem een belangrijke rol spelen in het individuatieproces, verwijst Weinreb naar de belangrijkheid van het getal VIJF, zoals we later nog zullen zien⁶.

En volgens de psychiater C.J. Schuurman (1898-1979) spelen getallen in sprookjes een grote rol. In zijn boek *Er was eens... er is nog* geeft hij een overzicht van de diepere betekenis en onderlinge samenhang van de eerste veertien getallen die hij grondgetallen noemt. *Dit overzicht is niet zonder meer een reproductie van traditionele opvattingen, al sluit het daar wel bij aan, doch ontwikkelt de betekenis der getallen uit de evidente kracht der getalswaarde zelf. Zo is toch ook oorspronkelijk de getallensymboliek ontstaan*⁷.

De schepping van getallen

*De kosmos is een kunstwerk waar alle onderdelen
met elkaar en met het geheel in overeenstemming zijn.
En dit alles wordt beheerst door het getal*⁸.

Pythagoras

*Iedere Egyptische tekst over de schepping begint met de verklaring dat er vóór het begin van alle dingen een oerdiepte van water bestond. Deze waterige oerchaos die zij Nun noemden en die door de wetenschap 'neutronensoep' wordt genoemd, strekte zich in alle richtingen tot in het oneindige uit*⁹. De oude Egyptenaren geloofden dat uit deze waterige oersoep of kosmische oceaan van potente leegte de eerste levensvormen ontston-

den. Door het zaad of de wil van de Schepper werd de ongedifferentieerde ruimte gedwongen zich tot volume samen te trekken¹⁰. Dit sluit aan bij de wetenschappelijke benadering dat *het heelal samengeperst werd in één punt dat veel kleiner was dan de kern van een atoom. Alle energie die in het heelal aanwezig is, was samengebald in dat kleine punt*¹¹, *dat een zeer kleine, vreselijk hete bol van materie was*¹². Dit samentrekken wordt volgens de hindoeïstische Upanishads, de inademing van Brahman de Schepper genoemd. Op de inademing volgt Brahmans uitademing die door de wetenschap de oerknal wordt genoemd: *ongeveer veertien miljard jaar geleden begon dit punt uit te dijen tot de afmeting van ons huidige universum*¹³. *Met een enorme snelheid werd de materie in alle richtingen weggeslingerd en ontstonden de bouwstenen van het heelal*¹² uit dit ene samengebalde punt dat de oertoestand voor de schepping weergeeft. *Deze oertoestand, dit potentieel waarin alles nog in een ongedifferentieerde eenheid te sluimeren ligt, maar gereed is om tot aanschijn te komen, wordt door de cirkel gesymboliseerd*¹⁴ en op mythologisch vlak door het kosmische ei die door hun perfecte ronde vorm dezelfde vorm hebben als de NUL. Vanuit deze zienswijze geeft de NUL de oertoestand van de getallenreeks weer: *In den beginne was er de NUL*¹⁴.

*De trillingen die door de oerknal werden opgewekt, zetten een oneindige reeks van getallen in beweging*¹⁵. De getallen die voor dit onderzoek zijn gebruikt zijn NUL tot en met NEGEN, het decimale getallenstelsel dat een wiskundig systeem is om getallen mee aan te duiden. Door combinaties van deze getallen worden alle natuurlijke getallen verkregen. Ieder natuurlijk getal (behalve NUL en EEN) is óf een priemgetal of een samengesteld getal. Een priemgetal is een natuurlijk getal dat groter is dan EEN en alleen door EEN en zichzelf deelbaar is. Omdat het getal EEN maar één deler heeft, wordt de EEN in de rekenkunde niet meer als priemgetal opgevat, maar als een eenheid beschouwd.

Het bijzondere aan priemgetallen is dat ze door hun ondeelbare hoedanigheid heel uniek zijn. Ze zijn de bouwstenen van de samengestelde getallen waardoor alle samengestelde getallen in priemfactoren ontbonden kunnen worden. Er zijn oneindig veel priemgetallen maar die in deze reeks van twaalf aan de orde komen zijn TWEE, DRIE, VIJF, ZEVEN en ELF. In deze priemgetallen ligt zowel het scheppingsverhaal als de evolutie van de ziel besloten.

Uit de NUL kwam de EEN tevoorschijn. Omdat het getal EEN alleen door zichzelf deelbaar is en daardoor eenheid symboliseert, is de EEN het getal van God. Als getal van eenheid symboliseert de EEN ongepolariseerde ener-

gie en is de oorsprong waaruit alles geschapen is, waardoor de overige acht getallen uit de EEN zijn voortgekomen.

In de TWEE wordt de mens uit het paradijs verdreven waardoor hij de wereld van de dualiteit betreed die strijd en twijfel veroorzaakt tussen het individu en de buitenwereld. De DRIE staat voor het creatieve, scheppende vermogen waardoor uit de dualiteit iets nieuws gecreëerd kan worden: bijvoorbeeld uit de dualiteit van man en vrouw wordt het kind geboren.

Daar het getal VIJF het midden van de getallenreeks EEN tot en met NEGEN vormt ziet de mens zich in de VIJF als het centrum van de wereld die hij wil domineren en beheersen waardoor hij naar eigen inzicht een kunstmatige wereld van eigen makelij kan scheppen. Maar de VIJF geeft ook verlossing uit die kunstmatige wereld weer. Daarom is de VIJF het getal van verandering. De ZEVEN is de laatste stap naar voltooiing en staat voor de overwinning van de geest op de materie. Het laatste priemgetal van deze reeks van twaalf getallen is de ELF dat het eerste meervoudige priemgetal is en uit twee enen bestaat die de EEN op een hoger niveau weergeeft. Daarom is de ELF het getal van transcendente verlichting, van goddelijke openbaring en van de mysticus die de opdracht heeft de mensheid volkomen onzelfzuchtig te dienen.

De Pythagoreeërs beschouwden oneven getallen als mannelijk; creatief en actief, en de even getallen als vrouwelijk; ontvankelijk en passief. *Volgens de getallenleer is het getal EEN even noch oneven, maar beide, omdat EEN toegevoegd aan een oneven getal, dat getal even maakt en omgedraaid. Het getal EEN omvat dus de tegenstelling even/oneven en daarmee alle overige tegenstellingen in de kosmos*¹⁶.

Ook is het wonderlijk te zien dat het getal TWEE het enige even priemgetal van alle priemgetallen is. Alle andere even getallen zijn samengesteld uit vermenigvuldiging met het getal TWEE: VIER is TWEE maal TWEE (2^2), ZES is TWEE maal DRIE, ACHT is TWEE maal TWEE maal TWEE (2^3), TIEN is TWEE maal VIJF en TWAALF is TWEE maal TWEE maal DRIE ($2^2 \times 3$). Dan blijft de NEGEN over die uit de vermenigvuldiging van het getal DRIE ontstaat: DRIE maal DRIE (3^2). Dit zijn de twaalf getallen waarmee de cirkel gedeeld wordt om de betekenis van de aspecten te onderzoeken. Maar er is nóg een aspect dat niet tot de reeks van TWAALF behoort, het getal TWINTIG dat TWEE maal TIEN is en op een heel aparte manier gesymboliseerd wordt in de icosaeëder, zoals afgebeeld op pagina 24.

De elementen- en geometrische scheppingsleer

*Aarde, water, vuur en lucht
is mijn gemanifesteerde Natuur.*
Bhagavad Gita¹

De bol, die bij bovenstaand scheppingsverhaal beschreven is, is zo perfect en volmaakt van vorm dat dit ruimtelijke object in de Oudheid als de woning van de goden werd gezien. In de derde dimensie is de bol het meest volmaakte, ruimtelijke lichaam omdat alle punten die het oppervlak vullen, op dezelfde afstand van het middelpunt liggen.

Zoals in bovenstaand scheppingsverhaal te lezen is kwamen uit de bol de getallen voort, maar ook geometrische veelvlakken die platonische lichamen worden genoemd. Platonische lichamen zijn ruimtelijke figuren of veelvlakken die unieke eigenschappen hebben; alle vlakken zijn regelmatig en gelijk van vorm en grootte, alle ribben zijn even lang en de hoeken tussen de vlakken zijn hetzelfde. Er blijken slechts vijf lichamen aan deze criteria te voldoen: de tetraëder, de hexaëder of kubus, de octaëder, de dodecaëder en de icoesaëder¹⁸. Platonische lichamen zijn niet alleen van grote schoonheid vanwege hun volmaakte symmetrie, complementariteit en getalswaarde, maar ook de meest elementaire manier van ruimtelijke indeling en vormgeving. Wiskundig gezien zijn het strak gedefinieerde, perfect ruimtelijke en daardoor uitzonderlijke lichamen. Doordat elke lijn, vlak of hoek in een platonisch lichaam identiek is aan elke andere lijn, vlak of hoek uit een ander lichaam hebben de veelvlakken een duaal, een tegengestelde vorm die gecreeërd kan worden uit de ander. Platonische lichamen worden

Afbeelding 5

Platonische lichamen uit *Mysterium Cosmographicum*
Johannes Kepler

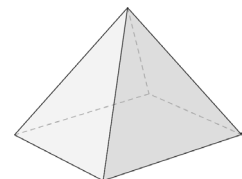
gezien als de geometrische oervormen van de schepping en wanneer een veelvlak met zijn dual wordt samengevoegd gaan ze tot in het oneindige in elkaar over en wisselen elkaar in de ruimte af in een vormenreeks van oneindig klein tot oneindig groot¹⁹.

Doordat ze door hun precisie de hoekpunten van de bol raken, passen de geometrische veelvlakken in een bol. Zo stelde de Duitse astronoom en astroloog Johannes Kepler (1571-1630) zich de kosmos voor toen hij die in zijn boek *Mysterium Cosmographicum* beschreef als in elkaar geschoven platonische lichamen²⁰.

De vijf regelmatige veelvlakken zijn vooral bekend geworden door Plato (427-347 v.Chr). die net als Pythagoras een jarenlange opleiding in Egyptische mysteriescholen genoot. Plato koppelde de elementen aan de vijf veelvlakken omdat hij in deze ruimtelijke objecten de essentie van de gehele natuur besloten zag. Naast de vier stoffelijke elementen noemt hij een vijfde element: ether, een onstoffelijk element dat een heel eigen dimensie bezit en waaruit de andere vier elementen zijn ontstaan. De vijf platonische lichamen en bijbehorende elementen zijn:

Vuur

Vuur is een mannelijk element dat driedimensionaal wordt weergegeven door de tetraëder vanwege zijn vier gelijkzijdige driehoeken en scherpe punten. Door de cirkel door het getal DRIE te delen ontstaat de driehoek die door zijn getalswaarde tot de tetraëder en daardoor tot het vuurelement behoort. Het element vuur staat voor intuïtie. Intuïtie is onmiddellijke innerlijke aanschouwing van een zaak, waarheid of overtuiging zónder redenerend denken maar als bij een ingeving: plotseling innerlijk weten, gewaarworden. Vuur geeft warmte, maakt levendig, is stimulerend bezielend, werkt aanstekelijk, is impulsief, positief, creatief, enthousiast en intuïtief.

Afbeelding 6
Tetraëder

Aarde

Aarde is een vrouwelijk element dat driedimensionaal wordt weergegeven door de kubus of hexaëder die door zes gelijkzijdige vierkanten wordt begrensd. Door de cirkel door het getal VIER te delen ontstaat het vierkant dat door zijn getalswaarde tot de kubus en daardoor tot het aarde-element behoort. Het getal VIER is het getal van de vaste materie, van structuur

Aarde/Hemelaspecten

*De twee paden van licht (Zelfkennis), en
duisternis (materialisme en onwetendheid) worden
geacht de eeuwigdurende paden van de wereld te zijn.*

*De ene leidt naar verlossing en de andere
naar wedergeboorte.*

Bhagavad Gita¹⁵

Deze mineure aspecten ontstaan door de cirkel door de getallen ZEVEN, ACHT, NEGEN, TIEN en ELF te delen waardoor respectievelijk het septiel, octiel, noviel, deciel en hendecaciel ontstaat. De door deze getallen gevormde aspecten eindigen vanaf 0° Ram telkens in verschillende graden van de tekens Stier, in de uitgaande aspectboog, en van Waterman in de ingaande boog. Daardoor hebben deze vijf mineure aspecten een Stier/Waterman-aard waarvan de heersers Venus en Uranus zijn. Door de combinatie van beide tekens dragen deze aspecten de potentie van zowel aardse als universele liefde in zich. Vandaar de naam Aarde/Hemelaspecten.

Door de Stier/Watermanaard lijkt het wel alsof deze mineure aspecten allemaal aan elkaar gelijk zijn. Wel wat de Stier- en Watermansymboliek betreft omdat het vaste kruis, waartoe deze twee tekens behoren, een sterke vasthoudendheid, een starre houding, aanpassingsmoeilijkheden, zich gemakkelijk aan routines vastklampen en weerstand biedend aan veranderingen weergeeft. De Stier met betrekking tot aardse zaken en de Waterman wat ideeën en gedachten betreft. Omdat door het vaste kruis ervaringen lang vastgehouden worden, kan de neiging ontstaan om zaken te verdringen waardoor de energie van deze mineure aspecten onbewust en/of latent blijft. Daarom zijn deze mineure aspecten een waarschuwingssignaal dat aangeeft waar men door onbewuste gehechtheid in een starre houding dreigt te raken en noodzakelijke veranderingen tegenhoudt die nodig zijn om psychisch te kunnen groeien. De keerzijde is echter dat de energie van het vaste kruis gebruikt kan worden om de innerlijke confrontatie aan te gaan wat nodig is om het pad van individuatie te betreden en de weg van zelfverwezenlijking te gaan. Dát is waarin deze vijf mineure aspecten gelijk zijn.

Maar ze zijn ook weer heel verschillend omdat ze door de getallen ieder een eigen specifieke trillingsfrequentie of vibratie in zich dragen die een unieke kwaliteit symboliseert. Op persoonlijk vlak staan ze voor bepaalde karktereigenschappen en vaardigheden. Ook zijn deze mineure aspecten

verschillend doordat ze vanaf 0° Ram in verschillende decanaten en dwads van de tekens Stier en Waterman eindigen waardoor deze aspecten heel verschillende creatieve potenties (decanaten) in zich dragen die door een innerlijke scholingsweg of zelfverwezenlijkingsproces ontwikkeld worden evenals de innerlijke bronnen (dwads) die aangeven waar betrokkene in dit proces geestelijk naartoe groeit. Omdat deze mineure aspecten qua graden heel dicht bij elkaar liggen wordt een kleine orb gehanteerd zodat ze elkaar niet kunnen overlappen.

Het septiel

*Een leven dat men niet onderzoekt is niet
de moeite van het leven waard.*

Socrates

Door de cirkel door het getal ZEVEN te delen ontstaat het septiel. De ZEVEN is een magisch getal, van mysterieuze goddelijke krachten, dat in de natuur weerspiegeld wordt door bloeiende planten van zuiver ras die zeven buitenste bloemblaadjes hebben. Dit zijn planten die nooit kruisbestuiving hebben ondergaan waardoor ze hun individualiteit nooit verloren hebben en steeds zeldzamer worden. Omdat de lotus tot deze zuivere plantensoort behoort en haar zeven buitenste blaadjes altijd duidelijk zichtbaar zijn, koos Boeddha deze bloem als symbool voor zijn leer.

Pythagoras leerde dat de zeven heilige toonaarden, opgebouwd uit de zeven tonen van de zevensnarige lier, in verband staan met de zeven kleuren van het licht, de zeven planeten en de zeven bestaansvormen die zich voordoen in alle sferen van het kleinste tot het grootste¹⁶.

Het getal ZEVEN is ook terug te vinden in sprookjes zoals

Afbeelding 27
De zeven chakra's

Sneeuwvitje en de zeven dwergen, De wolf en de zeven geitjes en in De zeven reizen van Sinbad de Zeeman. Maar ook in de zeven chakra's in het menselijk lichaam en aan de hemel in de vier fasen van de maan die elk zeven dagen duren, in de zeven persoonlijke planeten die in verband worden gebracht met de zeven dagen van de week. De zevende dag van de schepping is de rustdag die als de zondag bekend is en die volgt op het zes dagen bezig zijn in de materiële wereld. De Zon, die de heerser van de rustdag is, symboliseert het wezen van de mens en datgene waar het 'wezen'lijk om draait; persoonlijkheidsontwikkeling waardoor zelfkennis en (zelf)bewustzijn ontwikkeld worden. Daarom heeft de ZEVEN te maken met onderzoek en analyse van het innerlijk. Het is een zelfreflecterend en beschouwend getal dat verwijst naar een introspectieve, analytische en meditatieve levenshouding die naar zelfkennis, inzicht en levenswijsheid voert. Maar ook naar het streven naar perfectie. Zelfreflectie, analyse en perfectie zijn ook betekenissen van het dierenriemteken Maagd waarvan het grootste gedeelte in de maand sep(7)tember valt.

Het getal ZEVEN staat ook voor het zoeken naar de waarheid, naar een vertrouwensvolle levenshouding, naar de diepere essentie en zin van het leven. Het geeft de ware vorser weer die niet alleen naar de verborgen goddelijke vonk in zichzelf zoekt, maar die ook wetenschappelijk onderzoek doet naar occulte, spirituele en mystieke zaken. Daarom is de ZEVEN het getal van kosmische geheimen en goddelijke inzichten. Het is de laatste stap naar innerlijke voltooiing die tot stand komt door de overwinning van de geest over de materie waardoor de ZEVEN een heilig, mystiek getal is. Intuïtief, filosofisch en religieus, met grote belangstelling voor alle facetten van mystieke en occulte geheimen, van gewijde, spirituele en heilige zaken en van magische ceremonies. Het is het getal van geestelijk leidinggeven, van het ware priesterschap!

Verder verwijst de ZEVEN naar het belang van wezenlijk leren nadenken waardoor de materiële wereld in het juiste perspectief gezien kan worden, maar waar ook plaats is voor de realiteit van het ongeziene. Naar het vermogen om tot een hoger niveau van visie en begrip te komen waardoor het verborgen geheel van zaken doorzien kan worden en het leren kennen van de kracht van de geest (verbeeldingskracht). Het getal ZEVEN staat ook voor het instromen van bovenaardse energieën zodat de mens zich voor het inademen van het goddelijke kan openstellen en is daardoor vooral het getal van inspiratie. Omdat inspiratie slechts in stilte en afzondering ontvangen kan worden is de ZEVEN niet alleen het getal van meditatie en contemplatie, maar ook het getal van het leren bevrijden van de angst voor eenzaam-

heid.

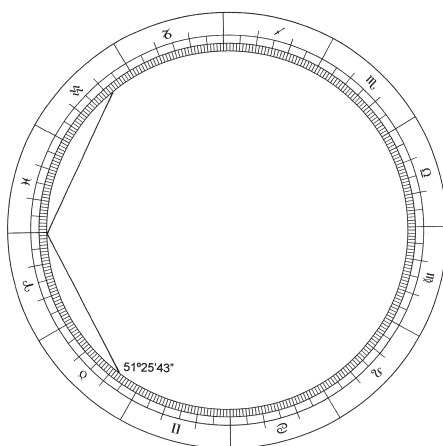
De keerzijde van het getal ZEVEN is dat door het ontbreken van vertrouwen en zingeving depressiviteit, zwaarmoedigheid en wanhoop kunnen ontstaan. Wanneer de energie van het getal ZEVEN niet op het innerlijk gericht wordt ontstaat gemakkelijk schijnheiligheid of de demagoog die denkt een spirituele leraar te zijn door het verbreiden van kosmische, mystieke en spirituele geheimen die niet door een zelfverwezenlijkingsproces zijn geestelijk eigendom zijn geworden. Maar ook *dat we onszelf wijsmaken dat we geestelijk aan het groeien zijn, terwijl we in feite bezig zijn onze eigenliefde te voeden met behulp van geestelijke middelen*, zegt de Tibetaanse leraar Chögyam Trungpa in zijn boek *Geestelijk materialisme*¹⁷.

Het septiel (orb 1-2°) ontstaat door de cirkel door het getal ZEVEN te delen. In de gevormde hoek van 51° 25' 43" ontstaat een uitgaand septiel van 0° Ram naar 21° 25' 43" Stier en een ingaand septiel naar 8° 34' 17" Waterman.

Omdat de ZEVEN het getal is van onderzoek en analyse van het innerlijk, is het septiel het aspect dat door een zelfreflecterende, beschouwende, introspectieve en meditatieve levenshouding naar zelfkennis, inzicht en levenswijsheid voert.

Daar door is het septiel het aspect van het streven naar geestelijke perfectie (volmaaktheid) en het zoeken naar de waarheid en naar de diepere essentie en zin van het leven. Omdat wijsheid door een slang gesymboliseerd wordt, is het niet verwonderlijk dat de S het astrologische symbool voor het septiel is.

Evenals andere mineure aspecten geeft het septiel een onbewuste gedrevenheid tot actie of handelen weer, die in het geval van het septiel aanzet gehoor te geven aan de roep van de zielsbestemming of op zoek te gaan naar karmische lotsvervulling. Het draagt een niet herkende of verborgen kracht in zich om het eigen innerlijk te willen doorgronden en naar zelfkennis en de innerlijke goddelijke vonk op zoek te gaan. In die zoektocht wordt niet alleen het eigen innerlijk onthuld, maar ook de kosmische geheimen en de

Afbeelding 28
Septiel